ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 3-й
Газета виходить щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 21 (151) | Субота, 23 травня 1970 року | Ціна 2 коп.

14 ЧЕРВНЯ — ВИБОРИ

У неділю, 14 червня радянський народ прийде на виборчі дільниці, щоб віддати свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, ще раз продемонструє свою відданість Комуністичній партії, виявить нерушиму єдність і згуртованність навколо неї.

Підготовка до виборів у Верховну Раду СРСР проходить в обстановці великого політичного і трудового піднесення, яке викликане широким всенародним розмахом соціалістичного змагання на честь ленінського ювілею. Це трудове піднесення продовжується, наростає з новою силою. Радянський народ успішно завершує виконання виробничих завдань останнього року п'ятирічки.

Підготовка до виборів у радянський парламент — це всенародний огляд проведеної роботи Радами, виконавчими комітетами, кожним депутатом. Вибори — політична школа мас, важлива політична кампанія, яка єднає радянський народ навколо Комуністичної партії.

Головним завданням партійних, профспілкових та первинних організацій УТОГ у справі підготовки і проведення виборів є успішне розв'язання виробничих завдань кожним УВП, кожним цехом, дільницею, кожним робітником.

Щоб вирішити це головне завдання потрібно широко підтримувати ініціативу трудящих, спрямовувати їхні зусилля на виконання рішень грудневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС і заходів, які намічені в Листі ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії у народному господарстві».

Заходи по виконанню цього Листа розроблені на кожному підприємстві системи УТОГ, отже справа тепер у тому, щоб щоденно здійснювати контроль за втіленням їх у життя.

У дні підготовки до виборів значно пожвавили роботу культустанови Українського товариства глухих. У будинках культури, клубах, ленінських кімнатах, на агітпунктах члени УТОГ знайомляться з біографіями кандидатів у депутати, агітатори організовують для виборців лекції і бесіди, вечори запитань і відповідей, зустрічі з ветеранами праці.

Дуже важливим, є питання роботи з молодими виборцями, з тими, хто в цьому році вперше буде голосувати. З ними потрібно частіше зустрічатись, знайомити їх з виборчою літературою, організовувати вечори молодих виборців.

Активно включилися у підготовку до виборів працівники Стрийського Будинку культури, який очолює комуніст Ю. Гайова. Двадцять агітаторів працюють на закріплених дільницях з виборцями. Успішно тут провели підготовчу і організаційну роботу. Зараз іде уточнення списків виборців. Діяльно готуються до проведення виборів колективи Донецького, Вінницького, Ворошиловградського, Одеського, Чернігівського та інших будинків культури.

Готуючись до виборів, колективи підприємств Товариства відзначають ці дні ударною працею. План реалізації продукції за чотири місяці в цілому по системі УТОГ виконано на 107,7 процента. Надійшли трудові рапорти про дострокове завершення основних виробничих завдань останнього року п'ятирічки від колективів Дрогобицького і Лубенського УВП, Київського УВП-3, Львівського УВП-1, Львівського УВП-2.

Йдучи назустріч виборам до Верховної Ради СРСР, робітники учбово-виробничих підприємств, інженерно-технічні працівники, службовці, трудівники колгоспів і радгоспів з честю несуть прапор соціалістичного змагання, свято додержують слова, яке дали Комуністичній партії.

У день виборів вони одностайно віддадуть свої голоси за кращих синів і дочок, оберуть їх до Радянського парламенту.

Завдання виконано

У соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна швейники Чернігівського УВП домоглися добрих наслідків. Виробничі завдання чотирьох місяців колектив виконав достроково. Понад план реалізовано продукції на 145 тисяч карбованців, при чому продукція випущена тільки першим сортом.

На передові бригади, які очолюють К. Пильник та П. Повжик, рівняється комсомольсько-молодіжна бригада Катерини Ткаченко, яка виробничі завдання щоденно виконує на 107—110 процентів.

О. КЛИМОК.

Семінар інструкторів

У Черкасах відбувся семінар громадських інструкторів по фізкультурі і спорту. В роботі семінару взяли участь представники чотирнадцяти обласних відділів УТОГ.

Учбовий план — 84 години — успішно виконаний. Заняття проводили кращі спортивні фахівці області: викладач пединституту т. Яковлев, майстер спорту т. Косарєв, головний лікар обласного фізкультурного диспансера т. Тимофєєва та інші.

Знання, одержані на семінарі, допоможуть краще організовувати спортивну роботу на УВП та в обласних відділах УТОГ.

В. ВИШНЕВСЬКА.
Перекладач Черкаського облвідділу УТОГ.

НЕСПОКІЙНИЙ ХАРАКТЕР

12 років трудиться Анатолій Шутенко в бондарному цеху Костянтинівського заводу «Хімік», що на Донеччині.

Своє трудове життя розпочав з учня на цьому ж заводі. Завдяки працелюбству, неспокійному характерові, він став кваліфікованим робітником. Справляється з будь-яким завданням. Поруч з бондарною справою добре освоює суміжні спеціальності. Нещодавно закінчив курси електрозварників. Має четвертий розряд.

Проте, Анатолій не зупиняється на досягнутому. Знову подав заяву, щоб опанувати фахом газозварника.

Такий вже в нього неспокійний характер.

Л. ШУТОВА.

В. Сухіна — лекальниця, раціоналізатор Білоцерківського УВП.

Постанова грудневого Пленуму ЦК КПРС, сьомої сесії Верховної Ради СРСР, сьомого Пленуму ВЦРПС «Про поліпшення використання резервів виробництва, посилення боротьби за економію матеріальних, трудових і фінансових ресурсів», викликали гарячий відгук серед трудівників нашого підприємства. Ці важливі документи широко обговорювалися на загальних зборах колективу. На них затверджено заходи по економії і бережливості, що складаються з 25 пунктів на загальну суму 35,8 тис. карбованців. Створена спеціальна комісія в складі 7 осіб. До неї входять: головний інженер, старший економіст, головний бухгалтер, старший інженер по науковій організації праці, начальник цеху, головний механік та редактор «Комсомольського прожектора».

Розроблені і оголошені також умови конкурсу по заощадженню сировини і матеріалів. В зв'язку з цим ведеться ретельний облік і звітність матеріальних цінностей. Щомісяця проводиться аналіз списаної сировини і матеріалів з метою досягнення найменших затрат при виготовленні тієї чи іншої одиниці продукції. Аналізуються норми витрат сировини і матеріалів, обліковуються впровадження прогресивних норм витрат тканини. Працювати тільки з ощадливістю — стало девізом всього колективу.

Перші результати радують. За чотири місяці лекальники С. Павленко та В. Сухіна вже зекономили 3185 метрів тканини. Не пропадають і відходи. З них шиють полірувальні шайби. В цьому році таких шайб пошито понад 3800 штук, що дало економічний ефект в сумі 1862 карбованці.

Значно активізувалася робота раціоналізаторів. Майстер дільниці Ф. Карук, технолог І. Коломиченко, лекальники С. Павленко та В. Сухіна вже подали чотири раціоналізаторських пропозиції по удосконаленню технології пошиву чоловічих комбінезонів. В наслідок чого зекономлено 1000 метрів тканини, на 10 процентів зросла продуктивність праці.

На кожній із швейних дільниць бережливо витрачаються нитки і фурнітура. Постійно ведеться боротьба за поліпшення якості виробів. Впроваджується метод здачі продукції з першого пред'явлення.

У цехах проводяться лекції та бесіди на економічні теми. Робиться все для того, щоб якнайбільше заощадити сировини і матеріалів.

І. КОТОВ.
Директор Білоцерківського УВП.

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

Електровироби — продукція Донецького учбово-виробничого підприємства — користуються великим попитом не лише в нашій республіці, але й далеко за її межами.

На фото: Валентина Бобнєва — ударниця комуністичної праці. Бригада по складанню електроперемикачів, яку вона очолює, щоденно виконує виробниче завдання на 120—130 процентів.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

Народження дружби

День той запам'ятається. До ленінської кімнати зібралися трудівники Артемівського УВП. До них в гості завітали учні місцевої спецшколи-інтернату. Відмінники навчання учні другого класу Віра Стефанкіна та Алік Мазур підносять господарям хліб-сіль. А в залі діти вручають виробничникам пам'ятні ювілейні значки, ті, в свою чергу, учням — різні подарунки.

Гості діляться успіхами в навчанні, запрошують відвідати їх школу.

Директор Г. Бондаренко розповідає учням про кращих трудівників підприємства, про його виробничі досягнення. Колектив цього УВП в соціалістичному змаганні на честь ленінського ювілею зайняв одне з перших місць в області, як з техніко-економічних показників, так і культури виробництва.

Той день став початком зародження великої дружби між учнями і робітниками підприємства.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Звіт депутата

Нещодавно в червоному кутку Донецького УВП під час обідньої перерви відбулася зустріч з депутатом міської Ради депутатів трудящих Зиберовою Надією Трохимівною. Вона розповіла про те, як Комуністична партія і Радянський уряд піклуються про нашу людину. Свою розповідь Н. Т. Зиберова ілюструвала прикладами з життя Донецька. А тут за останній час сталося чимало добрих змін. Побудовано багато лікарень, шкіл, кінотеатрів і житлових будинків.

— У найближчий час розпочнеться будівництво вашого УВП.— сказала Н. Т. Зиберева.— У новому виробничому корпусі буде все передбачено — від їдальні до терапевтичного кабінету.

Потім депутат відповіла на запитання виборців.

Б. ТУРКІН.

Донецьк.

«СЕРГІЙКО З МАЛОЇ БРОННОЇ». Сцена з вистави Народного самодіяльного театру Харківського Будинку культури.

Золоті і срібні призери

ПРЕЗИДІЯ Центрального правління УТОГ підвела підсумки фестивалю художньої самодіяльності, присвяченого 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

У проведених обласних та зональних творчих звітах взяли участь 4 Народних самодіяльних театри, 50 драматичних, 46 танцювальних та 10 естрадних колективів. Всього виступило з творчими звітами 1468 чоловік, крім того 338 чоловік окремих виконавців із різних жанрів.

На заключному концерті, який відбувся у Києві, взяли участь 236 чоловік із 15 областей.

Президія ЦП УТОГ відмітила, що більшість обласних відділів УТОГ серйозно віднеслись до проведення цих заходів, постійно здійснювали контроль і надавали практичну допомогу колективам художньої самодіяльності, в наслідок чого було підготовлено ряд спектаклів та концертних номерів на високому ідейному та художньому рівні (Харківський, Одеський, Чернівецький, Запорізький, Дніпропетровський, Київський, Ворошиловградський та інші облвідділи).

Поряд з цим, президія відмітила, що частина обласних відділів знизили вимоги до художньої самодіяльності і як результат — колективи Кіровоградського, Хмельницького, Сумського облвідділів виступили невдало. Не всі обласні відділи представили художні колективи у повному складі, а часто обмежувались виступами колективів, які працюють при обласних будинках культури.

Президія ЦП УТОГ із задоволенням відмітила драматичні колективи Київського УВП-1, Львівського УВП-1, які одержали високі оцінки обласних журі на зональному огляді.

Нижче своїх можливостей виступили Народні самодіяльні театри Київського та Львівського Будинків культури. Ці колективи одержали оцінку нижче 14 балів.

Підводячи підсумки творчих звітів колективів художньої самодіяльності глухих України, президія Центрального правління УТОГ постановила присвоїти звання лауреатів фестивалю самодіяльного мистецтва УРСР з врученням **золотих** медалей:

Народному самодіяльному театрові **Харківського Будинку культури** за постановку спектаклю **«Сергійко з Малої Бронної»** за п'єсою Ю. Шовкуненка і режисеру цього колективу Росинській А. Н.

Майстри оригінального жанру О. Белов (ліворуч) та В. Дубовицький.

Драматичному колективові **Чернівецького Будинку культури** за постановку вистави **«Прометей»** за поемою А. Малишка та режисеру цього колективу Котляревському Н. М.

О. Нествед — лауреат фестивалю самодіяльного мистецтва УРСР.

Учасникам художньої самодіяльності **Нествед І. А.** та **Нестведу О. Ф.** (м. Харків), **Педченко А. В.** (м. Ворошиловград), **Муравйовій В. І.** та **Шереметьєву Ю. К.** (м. Дніпропетровськ).

Президія присвоїла звання лауреатів фестивалю самодіяльного мистецтва УРСР з врученням **срібних** медалей:

Народному самодіяльному театрові **Одеського Будинку культури** за постановку спектаклю **«Хліб і троянди»** за п'єсою А. Салинського та режисеру цього колективу Корженецькій Н. В.

Драматичному колективові **Житомирського Будинку культури** за постановку вистави **«Загибель Алмазова»** за п'єсою А. Ольшанського.

Танцювальному колективу **Київського Будинку культури** та його керівнику Трубецькій Н. Б.

Танцювальному колективові **Запорізького Будинку культури** та його керівнику Большаковій А. П.

Керівникові колективу художньої самодіяльності Ужгородського Будинку культури Романенко В. Я.

Учасникам художньої самодіяльності: **В. Дубовицькому, О. Белову, К. Бородіній** (м. Одеса), **Є. Задніпровській, Л. Філяніну, В. Скурчинському, Є. Довгань, І. Довгань** (м. Київ), **М. Хохуліну,** (м. Івано-Франківськ), **М. Калашникову, Г. Троцькому** (м. Ворошиловград), **Г. Ковтун, Г. Казанковій** (м. Лубни), **І. Заболотному** (м. Луцьк), **В. Пастушок** (м. Садгора).

За активну участь в розвитку художньої самодіяльності президія Центрального правління преміювала окремих голів обласних відділів УТОГ, директорів будинків культури та кращих диктторів-перекладачів.

У розпорядження обласних відділів УТОГ виділені відповідні кошти для преміювання учасників художньої самодіяльності пам'ятними подарунками.

Призер золотої медалі І. Нествед.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ

ПРИНЦИПОВА РОЗМОВА

У просторому залі червоного кутка не було, як кажуть, де яблукові впасти. А ті, що запізнилися, стояли в проході біля дверей. Інтерес членів УТОГ до звітно-виборних зборів був цілком зрозумілим: за останні два роки в житті колективу УВП сталося багато подій.

Зросла і зміцніла первинна організація. Тільки за звітний період було прийнято в члени Товариства 68 чоловік. Однією з перших в області організація з року в рік завершує збирання членських внесків. Але на першому плані в доповіді голови бюро первинної організації Вінницького УВП С. Баланюка стояли виробничі питання. А йому було про що розповісти.

На протязі двох років колектив підприємства домагався зразкових техніко-економічних показників на всіх ділянках виробництва. За цей час тільки надпланової продукції випущено на суму понад 240 тисяч карбованців. Підприємство завжди йшло першим серед УВП Товариства і два роки підряд займало призові місця в республіканському соцзмаганні. А напередодні ленінського ювілею за підсумками Всесоюзного огляду культури виробництва колективу було присуджено третє місце.

Доповідач відзначив, що досягненню цих успіхів сприяла постійна турбота партійної та профспілкової організації, комітету комсомолу і бюро первинної організації УТОГ, що забезпечили політичне і трудове піднесення в колективі.

Разом з місцевкомом бюро первинної організації Товариства велику увагу приділяло організації соціалістичного змагання. Щокварталу підводилися підсумки змагання між дільницями і бригадами, переможцям вручали перехідний Червоний прапор і грошову премію. Бригадам, що особливо відзначилися в праці, присуджували червоні вимпели.

З особливою теплотою говорив С. Баланюк про кращих робітників та ударників комуністичної праці УВП. Дві бригади вже завоювали високе звання комуністичних, шість чоловік нагороджені значками «Відмінник соціалістичного змагання Української РСР», а 34— відзначені ювілейними медалями «За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна».

С. Баланюк докладно зупинився на культурно-масовій роботі. За звітний період проведено чимало лекцій на актуальні теми, зустрічей з ветеранами партії. Разом з тим, він зупинився на недоліках, що мали місце в роботі первинної організації.

Члени УТОГ, що взяли участь в обговоренні доповіді, по-діловому підійшли до оцінки діяльності бюро первинної організації. Відзначивши все позитивне, вони в той же час зупинилися на недоліках, зокрема на питанні трудової дисципліни. Бригадир швейної дільниці А. Красновська справедливо критикувала окремих мешканців гуртожитку, що допускають бруд у кімнатах та навколо будинку.

— Хіба можна,— сказала вона,— вести себе на виробництві культурно, а вдома будь-як. Гуртожиток — наш рідний дім і кожен повинен робити все необхідне, щоб там було чисто і затишно.

Її підтримали інші робітники. Вихователька гуртожитку Є. Петрук розповіла про роботу ради гуртожитку та санітарної комісії.

Більшість учнів, що прийшли на УВП з шкіл-інтернатів, здобули середню освіту без відриву від виробництва. За останній час на УВП значно поліпшилися умови праці, адміністрація і громадськість підприємства чимало уваги приділяють навчанню робітників, але деякі з них пропускають уроки без поважних причин. Про це з обуренням говорили виступаючі.

Директор УВП Г. Сгібнєв та голова облвідділу УТОГ Ю. Найдорф розповіли присутнім про перспективи розвитку підприємства та обласної організації, познайомили колектив з найближчими завданнями.

Збори одноголосно прийняли рішення: роботу бюро первинної організації УТОГ вважати задовільною. Новообраному складові бюро рекомендували більше уваги приділяти організації культурно-масової роботи в гуртожитку, а також побутовим питанням. Головою бюро первинної організації знову обрано заступника директора УВП С. Баланюка.

М. НИРОВ.

Вінниця.

НА ОДНОМУ ДИХАННІ

КОЖЕН виїзд з концертом на село для колективу художньої самодіяльності Хмельницького Будинку культури — свято. Готуємось до нього старанно. Ось уже й програма складена і генеральна репетиція відбулась, і костюми та реквізит зайняли свої місця в дорожніх чемоданах.

Все готово! Можна вирушати. Лише тепер в серце заповзає тривога і неспокій. Чи все продумано? Чи нічого не забуто? А чи зійдуться глядачі? От тільки небо щось насупилось.

Дорогою ще раз переглядаємо програму, список реквізиту. Здається, все гаразд. Та неспокій не минає. Чим ближче до села Купіль Волочиського району, де мають відбутися звітно-виборні збори і наш концерт, тим гіршою стає дорога. Автобус вже ледве повзе, раз у раз провалюючись у заповнені водою ями та вибоїни. Вночі, видно, тут пройшов великий дощ. От і зараз обрій курить-ся сірою мжичкою.

Нарешті зітхаємо полегшено, коли автобус зупиняється біля сільського клубу. Та тут, видно, нас чекали пізніше. Приміщення не прибране після вчорашніх танців, холод! І людей нема. Настрій вкрай зіпсовано. Мляво починаємо розбирати костюми. Всі нервують. Кудись пропадають то чобітки то віночки, ніби хтось зайвий плутається під ногами. Час починати. Дівчата Аня Тимчук, Валя Пилиняк, Алла Підкова в легеньких платячках і вже починають хапати дрижаки.

Швидко виходжу на авансцену і все одразу відлягає від серця. Зал заповнений щільною людською масою. Коли вони встигли посходитись? Вітаю глядачів від імені колективу. У відповідь гарячі оплески. Повернувшись за куліси, зустрічаю неспокійні погляди, у кожному питання: як там? Піднімаю в гору великий палець. Полегшено зітхають. Почали...

Ема Савулицька читає вірш Б. Кежуна «Ленін з нами». У залі багато людей, які не розуміють мови жестів, але вона читає так натхненно, що зал вибухає оплесками, не чекаючи перекладу.

Виступають Василь Янчук, Микола Шкварун, Віталій Журба. Вони не лише активні і талановиті учасники художньої самодіяльності, але й чудові робітники.

Мімічні сценки змінюються віршами, танцями. В залі жодного вільного місця. І оплески, оплески, веселий сміх і журні зітхання. Зал жваво реагує на кожен виступ. Концерт, як кажуть, вдався. Кожен з нас на своєму місці, швидко й чітко встановлюють декорації, на одному диханні йде програма. Хлопці лише стирають піт з чола, дівчата обмахуються хустинками, але втоми ніхто з них не відчуває. І хоч у заздалегідь складеній програмі немає танцю «Гуцулочка», пантоміми «Випили», «На концерті»,— показуємо й ці номери.

Чим ще віддячити глядачам за гарячий прийом? Ось і записки посипались. Просять повторити російський танок «Подружки», хореографічну картинку «Дід Щукар».

Уже й закінчувати пора, а глядачі не розходяться. На сцені весь наш колектив. Сюди піднімаються голова Купільської сільради, завідуючий клубом. Вони щиро дякують за концерт, просять приїздити ще, вибачаються за неприбране приміщення. Та ми вже забули про це, так легко і радісно на серці, такі теплі усмішки навколо.

До автобуса виходимо у супроводі цілого натовпу глядачів. Вони цікавляться всім, засипають питаннями. Щасливі і збуджені повертаємося додому. Ще один виїзд зостався позаду. Це вже третій в нинішньому році. Ні, заспокоюватися рано, треба працювати, вдосконалювати майстерність, щоб не втратити ці теплі усмішки, дружні рукостискання, слова щирої подяки.

А. САВЧЕНКО.
Художній керівник Хмельницького обласного будинку культури.

РІСТ ВИРОБНИЦТВА ТРИВАЄ

ЧАСТО після трудового дня, як залишаюся зі своїми думками наодинці, або навіть під час щоденної праці, коли проходжу цехами, розмовляю з робітниками, майстрами дільниць, мене турбує думка: чому саме сталося так, що колектив Конотопського учбово-виробничого підприємства виявився одним із кращих і в соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна нагороджений ленінською ювілейною Почесною Грамотою Центрального Комітету КП України, Президії Верховної Ради, Ради Міністрів УРСР, Української ради професійних спілок. Інколи беру цю Грамоту в руки і серце моє починає битися частіше. Радію за себе, за своїх товаришів по праці, за весь колектив. Високо оцінено наш труд. Коли вручали нам почесну нагороду, я бачила, як по-святковому піднесено почували себе всі без винятку трудівники підприємства.

Справді, виросло воно останнім часом. Якщо порівняти яким було наше УВП десяток років тому, то відразу відчуєш ті зміни, що відбулися. Підприємство набагато розширилося, майже вдвоє зріс обсяг продукції, поліпшилась організація праці, якість виробів. Змінилося не тільки обличчя виробництва, краще, заможніше стали жити всі члени нашого працелюбного колективу.

Для підтвердження цього, давайте разом уявно пройдемося цехами.

Підготовчо-розкрійна дільниця розміщена в новому двоповерховому корпусі, котрий збудовано два роки тому. Тут є окремі приміщення для роботи лекальників, промірювання тканини та її розкрою. Приміщення обладнані вентиляцією, денним освітленням. Тканина з першого поверху на другий подається за допомогою ліфта. Зі складу і в цехи — підвозиться спеціальними візками. В нинішньому році на розкрійній дільниці встановлено і вже освоєно промірочно-розбраковальний верстат. Ця дільниця досить чиста, з безліччю світла, квітів. За підсумками огляду культури виробництва їй присвоєно звання «дільниці високої культури».

На другому поверсі находиться розкрійна дільниця. Вона також забезпечена всім необхідним. Розкрій брезентової тканини, із якої шиємо спецодяг, проводиться за допомогою ручних і стрічкових пил. Безперебійно працює витяжна вентиляція. До верстатів підведене місцеве пиловитяжне устаткування.

Роздуми інженера

Підприємство в основному спеціалізоване для пошиву спецодягу. На дільниці № 1 шиються костюми брезентові. Всі операції на цій дільниці, окрім упаковки, механізовані.

Рукавиці брезентові виготовляє дільниця № 2. Для вивертання готової продукції тут встановлено два напівавтомати, упаковка теж механізована.

На дільниці № 3 виготовляємо брезентові плащі. Всі дільниці змагаються між собою.

Вагомий вклад в механізацію трудомістких процесів внесли раціоналізатори. В. Вашко, Н. Лях запропонували, наприклад, пристосування для удосконалення приводу швейної машини 51 класу, що дало можливість підвищити на цих машинах продуктивність праці і зменшити витрату ниток. Умовно-річна економія від цієї рацпропозиції становить 700 карбованців. Цінні раціоналізаторські пропозиції внесли: Є. Буряк, Н. Хоменко, Н. Кучеренко та інші.

З метою удосконалення технологічного процесу, підвищення культури виробництва і збільшення випуску продукції у минулому році здійснили повну реконструкцію приміщень. Відповідно розширили виробничі площі, встановили вентиляцію, провели побілку, пофарбували виробниче приміщення та устаткування в приємний для зору колір.

Не залишено без уваги побутові умови наших виробничників. Недалеко від підприємства зведено триповерховий гуртожиток на 100 мешканців. На першому поверсі розміщена їдальня. В кімнатах проживають по 2-3 чоловіки. Є червоний куток. В ньому знаходиться бібліотека, телевізор. До послуг мешканців холодильники, пральні машини, пилесоси і таке інше.

Поруч з гуртожитком — жилий будинок. За останні два-три роки підприємство від часткової участі у будівництві отримало понад 20 квартир для своїх трудівників. Маємо ясла-садок.

Багато зроблено, але ще більше належить зробити. Ми ставимо перед собою мету — повністю ліквідувати ручну працю за рахунок придбання і запровадження у виробництво нових машин і пристосування. Із року в рік повинні дбати про поновлення асортименту продукції, підвищення її якості. Продовжуємо пошуки найбільш раціонального розподілу праці на швейних агрегатах, збільшенню ритмічності підприємства.

Ці заходи сприятимуть не лише виконанню, але й перевиконанню взятих соціалістичних зобов'язань по достроковому виконанню п'ятирічного завдання, заощадженню сировини і матеріалів, невпинному ростові продуктивності праці.

Всі назрілі питання ніяк не можна уявити, а заодно і вирішити без соціалістичного змагання, боротьби за комуністичну працю. Зараз на підприємстві трудиться понад 200 глухих. Семи бригадам, де працює основна маса виробничників, присвоєно звання комуністичних. Високе звання ударника носять понад 100 чоловік, борються за це звання ще 112 чоловік. Багатьом робітникам і робітницям присвоєно звання «Майстер золоті руки», «Кращий молодий робітник», «Почесний ветеран праці» тощо. Більшість з них вже виконали річні завдання і працюють в рахунок наступної п'ятирічки. Особливо хочеться відмітити швей Н. Бритову, А. Антоненко, В. Руденко, К. Солдатенко, О. Сай, Н. Гризодуб, розкрійників тканини М. Романенко, Г. Назаренко, кравця В. Якименка, бригади Г. Немолот, Л. Сердюк, В. Голенко і багатьох інших трудівників. Адже від них, від їх злагодженності, належної організації праці залежить виконання та перевиконання планових завдань.

Н. ДИКЛЕНКО.
Головний інженер Конотопського УВП.

Комсомолка Марія Удич працює швеєю на Львівському УВП-1. Виробничі завдання щоденно виконує на 110—115 процентів.

Фото А. ПІНЧУКА.

Понад 15 років трудиться на Херсонському УВП Валентина Бойко. Вона керує бригадою швейників, яка виконує місячні норми виробітку на 125—130 процентів. Торік її колектив 5 разів завойовував перше місце в соціалістичному змаганні серед бригад підприємства.

На фото: В. Бойко. Фото О. ПАНЧУКА.

МЕХАНІЗАТОР

Від Чорного острова на Вовчу гору автобус рушив вузькою шосейкою і закурів пилюкою. Земля спрагла, стала сірою — ще не напилася тоді весняних теплих злив, не наслухалася громовиць, не надихалась озонним повітрям.

Але природа бере своє. За вікнами автобуса побігли садки, так рясно розцвічені, що аж гілля вгинається. І вдарив в обличчя струмінь, густо насичений медв'яністю. Потім автобус вискочив на поля, пишно взеленені озиминою.

— А Вовча гора аж ген там,— показала мені на пагорб, що розлігся праворуч, сухенька і засмагла жіноча рука.— Тому і Вовчою горою прозвали — найвище верхів'я. Кажуть, до Хмельницького звідти видно.

Десь там, за тим пагорбом і живе Петро Терентійович Бей. Про нього я вперше почув років зо три тому, прочитавши скупу замітку в міжрайонній газеті «Супутник». Про те, що Бей П. Т.— передовик сільського господарства. І все. А хотілося взнати про нього побільше.

У конторі колгоспу людно. Двері з табличкою «голова правління» майже не зачиняються. Справи, справи, справи. Хвилина — друга розмови і все розв'язане.

Щоб не заважати, ми з секретарем партійної організації Володимиром Михайловичем Стадником вийшли. В парткомі він дістав з шухляди папірця. За кількома стислими реченнями переді мною постало все трудове життя Петра Терентійовича: ФЗН, коваль і, нарешті, механізатор.

До того, як вузенькими східцями піднявся сюди, на другий поверх Петро Терентійович, я уже знав про нього все. І голова артілі, і секретар парткому — кожен додав свій штрих до портрета цього високого, кремезного чоловіка.

Він неквапливо сів проти мене. А майстер все доскіпувався: чи привіз головку?

— Привіз.
— А кисень для зварювання?
— Теж привіз.

Звичайно, коли що-небудь потрібно для механізаторських справ, то Петро Терентійович з порожніми руками не повертається. Не дивлячись на те, що погано чує, з керівниками «Сільгосптехніки» він завжди у всьому розуміється. Я дивлюся на ці руки, опалені морозами та спекою, омиті пальним та чистими росами, і мені чомусь спадають на думку руки Івана Піддубного, бачені десь на фотографії.

Робота горить у його руках. Мені розповіли, що він переобладнав косарку для збирання гороху, буряконавантажувачі, які ось уже два сезони працюють безвідмовно. І ще багато різних див повідали мені. В цих раціоналізаторських пошуках, у цьому постійному прагнені до досконалості, до економії сил, енергії, часу і живе повсякденно Петро Терентійович Бей.

Щедряться землі калінінців високими центнерами. І коли збіжжя ляже в комори, в засіки, в скирти — перша шана механізаторам. Я дивлюсь на ці руки і думаю, відчуваю, що без справжньої роботи вони зав'яли б.

Ми вийшли надвір. Все тут якесь урочисте — од першої зелені й першого квіту, до прекрашеного фасаду.

Вовча гора зустріла нас густими смереками, широким плесом ставу.

Тут за рік короп стає кілограмовим.

Тихою вуличкою ми пройшли до високої нової господи, над якою зметнулась телевізійна антена. За хатою молодий сад.

— То я сам щепив кожне деревце,— сказав Петро Терентійович і обережно взяв яблуневу гілку.— Рясно родить, приїжджайте, почастую.

Так, ці руки мають справу не лише з металом. Ці руки плекають набухаючу бруньку.

На поріг вийшла дружина Євгенія Григорівна з першокласницею Тамарою. Певно, незвично їм, що в надвечір'ї почули голоси.

Від дерева до дерева ми оглядаємо садок. На тій груші багато сортів прищеплено, а цей виноград уже родить.

У селі ще й досі пам'ятають Терентія Володимировича Бея, Павла Шевчука та інших бідаків, що всією душею прийняли революцію, нове життя. То вони стали ініціаторами створення в селі Товариства спільного обробітку землі. А коли почалася колективізація, то першими взялися організовувати колективне господарство. Отоді й народився у Терентія Володимировича Бея син. Народився третього травня, щойно в селі відзначили пролетарське свято.

Відтоді і йдуть по світу поруч— працьовита, щедра людина і славна пора квітування, що символізує собою оновлення світу.

Й. КЛЕЙМАН.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

ЗАПИТАННЯ: Коли надається профспілкова відпустка працівникам, які вперше прийшли працювати на підприємство або переведені з іншого підприємства?

ВІДПОВІДЬ: Трудовим законодавством передбачено надання відпустки робітникам і службовцям після 11 місяців їх роботи на даному підприємстві чи установі. Якщо робітник за розпорядженням керівника вищої установи, на пропозицію партійної, профспілкової чи комсомольської організації, або за згодою керівників обох підприємств, переведений з одного підприємства чи установи на інше, то до стажу його роботи, що дає право на відпустку, входить час роботи на попередньому місці при умові, що працівник не одержав компенсації за невикористану відпустку.

ЗАПИТАННЯ: У яких випадках встановлюється іспитовий строк під час прийому на роботу?

ВІДПОВІДЬ: У відповідності з ст. 38 КЗПП УРСР адміністрація, приймаючи на роботу, має право встановлювати іспитовий строк, протягом якого з'ясовується придатність до виконання дорученої справи. Для робітників цей строк не може перевищувати одного тижня, для службовців, що виконують нескладну роботу — не більше 2-х тижнів, для відповідальних працівників — не більше місяця. Встановлення іспитового строку — право, а не обов'язок адміністрації.

Не допускається встановлення іспитового строку при прийомі на роботу для таких категорій працівників:

— молодих спеціалістів, що закінчили вищі, середні спеціальні учбові заклади, а також заклади системи професійно-технічної освіти;

— підлітків, направлених комісіями у справах неповнолітніх для трудовлаштування;

— інвалідів Великої Вітчизняної війни, направлених по броні виконкомів;

— для осіб, що уклали трудові угоди про роботу на підприємствах, розташованих в населених пунктах поза місцем їх постійного проживання;

— при прийомі на тимчасові і сезонні роботи, оскільки ст. 38 КЗПП передбачає встановлення іспитового строку при тривалому характері роботи;

— при переведенні працівника на іншу роботу як всередині підприємства, так і за його межами.

ЗАПИТАННЯ: В яких випадках допускається сумісництво службовців на одному, або на підвідомчому підприємстві, установі?

ВІДПОВІДЬ: Діючим законодавством штатне сумісництво заборонене. Службовці, посадовий оклад яких перевищує 70 карбованців на місяць, можуть тимчасово виконувати оплачувану роботу в даній або іншій організації без зайняття штатної посади.

У цьому випадку допускається погодинна оплата праці робітника.

ЗАПИТАННЯ: Чи мають право робітники і службовці, що не досягли 18-річного віку, звільнятися за власним бажанням?

ВІДПОВІДЬ: Так, можуть. Але адміністрація підприємства, установи, організації в усіх випадках подачі неповнолітнім заяви про звільнення за власним бажанням, повинна повідомити про це в тридений строк районну комісію в справах неповнолітніх, щоб остання могла розібратися в причинах, що викликали подачу заяви і вжити необхідних заходів.

П. КУРКІН.
Юрист ЦП УТОГ.

Літературний конкурс УТОГ

Возвеличення людини

Близько півтора року тривав республіканський літературний конкурс, оголошений президією Центрального правління Українського товариства глухих на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Мета конкурсу — в оповіданнях, новелах, віршах та нарисах показати діяльність Товариства в період підготовки до ленінського ювілею, розкрити велич вождя світового пролетаріату, його безсмертя, любов до нього кожної радянської людини, що будує нове суспільство. Разом з цим повніше висвітлити працю і участь глухих у найрізноманітніших сферах трудового, громадського та культурного життя.

Ювілейний літературний конкурс пройшов на високому ідейному та творчому рівні. В ньому взяли участь 15 різних авторів, які надіслали понад 80 своїх творів.

Нещодавно підведено підсумки літературного конкурсу глухих.

ДВІ ПЕРШІ ПРЕМІЇ присуджено Г. ШВЕЦЬ (Вінниця) за поезії «СЛОВО ПРО ДОЛЮ» та І. САПОЖНИКОВУ (Київ) за вірші «БЕССМЕРТИЕ», «К ПОТОМКАМ», «ИДУТ, ИДУТ КРЕМЛЕВСКИЕ ЧАСЫ».

ДРУГІ ПРЕМІЇ: ІРИНІ ДУЦЕНКО (Одеса) за вірш «ЛАНДЫШИ», М. НИРОВУ (Вінниця) за вірш «С ТОБОЙ ВСЕГДА», А. СИМОНЕНКУ (Харків) за оповідання «ДОРОГУ ОСИЛИТ ИДУЩИЙ», «ГОЛОЛЕД», «МАРИНА».

ЧОТИРИ ТРЕТІХ — за оповідання: О. ЧОРНОБАЙ (Полтавська обл.) — «БРАТ», А. АРІНУ (Хмельницька обл.) — «ОЛЯ», М. ГЛОДІНУ (Луцьк) — «ЩАСТЯ ПРИЙШЛО В ХАТУ», О. СУХАНОВУ (Одеса) — за вірш «ГИМН ЖИЗНИ».

ЗАОХОЧУВАЛЬНІ ПРЕМІЇ присуджено: З. АНІКЄЄВІЙ за уривок з оповідання «ТЯЖЕЛЫЕ ГОДЫ», за оповідання: П. КОРОЛЮ — «ВЕСНА В ЖИЗНИ ЧЕЛОВЕКА», М. ТИМЧЕНКУ — «МАШКА», за нариси: К. ЗОЛОТАРЬОВІЙ «О ВЯЧЕСЛАВЕ СКОМОРОХОВЕ» та В. СИРОТІНУ — «С ЛЕНИНЫМ В СЕРДЦЕ».

Літературний конкурс ювілейного року показав, що серед глухих республіки не мало здібних, талановитих поетів і прозаїків, які оригінально відчувають навколишній світ, по-своєму намагаються розкрити багатство людської душі, невпинне духовне зростання і формування нової радянської людини.

У бібліотеці Донецького Будинку культури.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

Слово про долю

I

Вщухне зал. Завіса попливе,
Мить — і серце,
вражене красою,
Болем не своїм уже живе,
А тремтить над долею чужою.
Дар натхнення...
Нащо тут слова?
Щастя й гнів —
усе в руках акторів:
Пестять руки —
серце ожива,
Плачуть руки —
завмира у горі.
Складність долі,
вся глибінь життя,—
В їх очах,
як в дзеркалі відбилась:
Розум мрійний,
гідність почуття —
То ж Людини велич,
міць
і крила!
Лжеучені,
встаньте із могил!
Йдіть в цей зал,
гер Етке,
Мюлер,
Пеле,—
Нас, глухих, ви мали за горил,
Між людьми —
ми жили, як
в пустелі.

II

Знали ви жорстокість лихоліття—
Мов проклятих гнали вас з очей:
Жебраками йшли ви крізь століття
В глумі днів, в бездомності ночей.
Здібні руки, ясний, гордий розум
Скрізь і завжди рвались до добра.
Та камінням падали погрози —
Гнали з дому, з рідного двора.
Працьовиті, людяні і щирі,
Ви шукали щастя між людьми...
Де ж було знайти його у мирі
Серед злиднів, гноблення і тьми!
Дух пихатих милосердя вбоге —
Мов Прокруста ложе для життя:
Обрубало мрії і дороги,
Марнувало сили й почуття.
Ви раділи будь-якій роботі,
Що давала хліб рукам.
Та в людській недолі і скорботі
Часто залишались сам на сам.

III

Вдарив час — повстала
Батьківщина,
Щоб довічне скинути ярмо.
В руки свого людяного сина
Ввірила і долю і кермо.
Захлинались в лютості шаленій
Різномасті «друзі» й вороги,
Та надійно вів країну Ленін
В світ новий — казковий,
дорогий.
О, недаром кров лилась за волю,
О, недаром гинули батьки:
Вперше в світі осідлали долю
Людяні, прості трудівники.
Щезли геть принизливі подачки,
Що людину гнули до землі,
І колишні батраки й батрачки —
Нині свого щастя ковалі.
Матір'ю нам стала Батьківщина,
Братом і товаришем — народ.
І мета, і доля в нас єдина,
До одних крокуємо висот.
І немає в тому дива,
Ми тепер — господарі землі:
На заводах, фабриках і нивах —
Вчені, інженери, вчителі.
Це і є ті мрії всенародні,
Це і є той справжній гуманізм —
Звершення високі й благородні,
До яких привів нас ленінізм.
І з тобою, Батьківщино братства,
Наші кращі мрії й почуття;
І для тебе все наше багатство:
Розум,
Серце,
Руки
І життя!

Галина ШВЕЦЬ.

ЛАНДЫШИ

Все было просто до предела:
Шел майский полдень налегке,
Букетик ландышей несмело
Светился в детском кулачке.
Текла к вождю река людская,
Не смел дохнуть столичный шум,
И тихо мама молодая
Шепнула что-то малышу.
Тотчас, глазами голубея,
Малыш торжественно притих,
И на ступени Мавзолея
Остались ландыши цвести.
Сквозь слой гранитного покоя
Ильич порадовался им —
Любил он в жизни все простое,
Сам был великим и простым.

И. ДУЦЕНКО.

ІЗ КОНКУРСУ «УМІЛІ РУКИ»

Прикладним мистецтвом — вишиванням, різьбою по дереву, плетінням тощо—захоплюється понад 400 членів Товариства, що працюють у різних галузях промисловості і сільського господарства.

На фото: «БАЛЕРИНА» (чеканка по металу) робота — П. Крикуна з Вінниці.

«РУШНИЧОК» (кролевецький орнамент) — робота О. Данченко з Сумщини.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЬ?

В редакцію надходять численні листи від учнів-випускників спецшкіл-інтернатів та вечірніх шкіл з проханням повідомити їм адреси технікумів, до яких оголошується набір на навчання у 1970—1971 рр.

Сьогодні ми даємо ці адреси, передрукувавши їх із журналу «Жизнь глухих» № 4 за 1970 рік.

Центральне правління Всеросійського товариства глухих доводить до відома випускників шкіл глухих та туговухих, що в 1970—1971 навчальному році для осіб не старших 30 років, що мають освіту в обсязі 8 класів масової школи (10 класів школи туговухих або 12 класів школи глухих),

ОГОЛОШУЄТЬСЯ ПРИЙОМ

до таких спеціальних учбових закладів і груп для глухих та туговухих при технікумах:

ПОЛІТЕХНІКУМ ЛЕНІНГРАДСЬКОГО ВІДНОВЛЮВАЛЬНОГО ЦЕНТРУ (м. Ленінград-Павловськ, вул. Комунарів, 18).

Спеціальності: **«Культурно-освітня робота», «Художнє оформлення».**

Строк навчання на відділенні «Культурно-освітня робота» — 4 роки, на відділенні «Художнє оформлення» — 5 років. На відділенні «Культурно-освітня робота» організовується стаціонарне та заочне навчання.

На заочне відділення приймаються особи, які працюють у культустановах (без обмеження віку).

Примітка: у Політехнікум приймаються особи від 16 до 35 років.

Калінінградський механіко-технологічний (Московська область, м. Калінінград, вул. Островського, 2).

Спеціальність: **«Моделювання і конструювання одягу».**

Строк навчання — 4 роки.

Кінешмський економічний (Іванівська область, м. Кінешма, Волзька набережна, 4).

Спеціальність: **«Планування на підприємствах місцевої промисловості».**

Строк навчання — 3 роки і 6 місяців.

Бажаючі вступити до одного із перечисленних учбових закладів, повинні надіслати на адресу приймальної комісії заяву і додати такі документи:

свідоцтво про освіту (оригінал);

автобіографію;

характеристику із школи, або місця роботи;

медичну довідку (форма 286);

довідку з місця роботи (для вступників на заочне відділення);

витяг із трудової книжки (для працюючих);

4 фотокарточки (розміром 3×4 см);

рекомендаційний лист (для тих, хто вступає у Павловський політехнікум).

Паспорт пред'являється особисто по прибутті в навчальний заклад.

Прийом заяв з доданням вказаних документів — **з 1 червня по 31 липня включно.**

Вступні екзамени — **з 1 по 20 серпня.**

Вступники на відділення «Культосвітня робота» проходять конкурсну перевірку: **драматичний етюд, художнє читання (вірш, байка, уривок із прозового твору).**

Для допуску до екзаменів на відділення «Художнє оформлення» необхідно вислати на адресу політехнікуму **не пізніше 15 липня самостійні роботи з малювання, живопису та композиції.**

Особи, котрі витримали конкурсну перевірку у Павловський політехнікум, здають вступні екзамени **з російської мови та літератури (усно).**

Конкурсну перевірку проходять також у Калінінградському механіко-технологічному технікумі.

Ті, що вступають до Калінінградського механіко-технологічного і Кінешмського економічного технікумів повинні здати вступні екзамени за програмою 8-річної масової школи **з російської мови (письмово — переказ), літератури (усно), математики (письмово і усно).**

Виїзд в учбові заклади дозволяється лише після виклику приймальних комісій.

Для тих, хто склав вступні екзамени призначається стипендія. Іногородні забезпечуються гуртожитком.

Початок занять 1 вересня, на заочному відділенні з 1 жовтня.

Гомельський машинобудівний (м. Гомель, вул. Крестьянська, 1).

Оголошує прийом глухих на 1970—1971 навчальний рік на денне відділення по спеціальностях: **«Обробка металів різанням».**

Заяви приймаються від осіб, які мають неповну середню освіту в обсязі 8—9 класів загальноосвітньої школи, з 1 червня по 20 серпня.

Особи, які вступають до технікуму здають екзамени з російської мови та літератури (переказ) та математики (усно).

Особам, які зараховані приймальною комісією до технікуму, надається гуртожиток, встигаючим у навчанні призначається стипендія у розмірі 30 карбованців на місяць.

Редактор О. БОРИМЧУК

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 847—8670. 70 р.